त्यस्यैव सायुज्यमुपैति । यदादित्योवरुणꣳ राजानं वरुणप्रघासैरयजत । तद्वरुणप्रघासानां वरुणप्रघासत्वं । अथ सोमोराजा छन्दाꣳसि साकमेधैरयजत ॥ ६ ॥

सएतं लोकमजयत् । यस्मिꣳश्चन्द्रमाविभाति । यत्साकमेधैर्यजते । एतमेव लोकञ्जयति । यस्मिꣳश्चन्द्रमा विभाति । चन्द्रमसएव सायुज्यमुपैति । सोमोवै चन्द्रमाः । एष ह वै साक्षात् सोमं भक्षयति । यएवं विद्वान्त्साकमेधैर्यजते । यत्सोमश्च राजा छन्दाꣳसि च समैधन्त ॥ ७ ॥

तत्साकमेधानाꣳ साकमेधत्वं । अथर्त्तवः पितरः प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त । तएतं लोकमजयन् । यस्मिन्नृतवः । यत्पितृयज्ञेन यजते । एतमेव लोकं जयति । यस्मिन्नृतवः । ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति । यदृतवः । पितरः प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त । तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वं ॥ ८ ॥

अथौषधयइमं देवं त्र्यम्बकैरजयन्त प्रथेमहीति । ततोवै ताअप्रथन्त । यएवं विद्वाꣳस्त्र्यम्बकैर्यजते । प्रथते प्रजया पशुभिः । अथ वायुः परमेष्ठिनꣳ शुनासीरीयेणायजत । सएतं लोकमजयत् । यस्मिन्वायुः ।